

Byggegrund. Naar jeg siger, at jeg ikke er bange for, at Bestemmelsen skal faa en generende Indflydelse, er det paa Grund af den anden Bestemmelse om, at hvor Jordens Værdi er større end Dyrkningsværdien, kan der dispenseres. Jeg tror ikke, at man i de enkelte Tilfælde, hvor det maatte være ønskeligt at udstykke en Byggegrund paa 1 ha, vil nægte Dispensation, men i al Almindelighed maa $\frac{1}{2}$ ha anses for at være stor nok.

Hvad angaar Sogneraadens Erklæring, vil jeg sige til det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), at som Lovforslaget nu er affattet, er det en Betingelse, at der med Begæring om Dispensation med Hensyn til en Udstykning skal følge en anbefaling fra vedkommende Sogneraad, vedtagen som en Beslutning i et Møde. Hvad jeg henstillede til Ministeren var, at han vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Lovens Bestemmelser paa dette Omraade overholdes; der er ikke Tale om til tredje Behandling at indføre en ny Bestemmelse, idet det er bestemt i Loven, at saaledes skal det være. Det eneste, det drejer sig om, er, at Ministeriet overvaager Overholdelsen af denne Bestemmelse, hvilket Ministeriet meget let kan gøre. Ministeriet kan forlange en bestemt Form for Anbefalingen, f. Eks.: Det meddeles herved, at Sogneraadet ved Beslutning af den og den Dato har vedtaget at anbefale o. s. v. En saadan Kontrol kan der fra Ministeriets Side let føres med, at Lovens Hensigt virkelig bliver naaet.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Hvorvidt Udvalget vil tage den Henstilling, som blev fremsat af det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), til Følge inden tredje Behandling, vil jeg overlade til Udvalget. Jeg mener, at man maa forstaa Bestemmelsen i § 3 saaledes, at Sogneraadet deraf kan vide, at vil det anbefale Dispensationen, maa det fremgaa af Anbefalingen, at den er fremkommet ved en Beslutning paa et Møde, og at Sogneraadets Formand ikke paa egen Haand kan anbefale. Forsaa vidt dette ikke fremgaa af Anbefalingen, maa Ministeriet sende Ansøgningen tilbage.

Det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) oplæste, hvad jeg havde sagt ved Fremsættelsen af Lovforslaget angaaende Lønninger ved Matrikelvæsenet, men det ærede Medlem maa huske paa, at Lovforslaget saa anderledes ud, da det blev fremsat, end da det blev vedtaget.

Overfor det ærede Medlem fra Assens' Bemærkning om, at det havde været rart, om jeg, da jeg fremsatte det foreliggende Lovforslag, havde formet det saaledes, som det nu foreligger, i Stedet for paa dette Tidspunkt at gaa ind paa at ændre det hele, vil jeg sige, at det Lovforslag, vi her behandler, og som blev fremsat den 15. Oktober, kun gik ud paa den ene Ting, at man skulde kunne give Dispensation med Hensyn til de Begæringer, som var indkommet før Lovens Ikrafttræden, og som ikke kunde blive gjort færdige inden Forløbet af de tre Maanedere, der i Loven var fastsatte som Frist. Andet og mere gik Lovforslaget ikke ud paa; hvorvidt man skulde forny den bestaaende Lov, vilde man kunne overveje i Løbet af Vinteren, jeg tænkte den Gang ikke paa at bedre eller forny Loven. Nu er Udvalget og jeg ved Forhandling blevet enige om, at Lovens Gyldighed bør forlænges. Jeg udtalte ved første Behandling af Lovforslaget, at jeg var meget villig dertil, endogsaa ønskede det, og derefter er Udvalget og Ministeriet blevet enige om, at den her foreliggende Form er en passende og god Form og bedre end den for Øjeblikket gældende Lov, og det, synes jeg, er prisværdigt. Jeg finder, at det meget godt kan forsvares, at man paa det daværende Tidspunkt, den 15. Oktober, fremsatte et Lovforslag om en Dispensationsregel, som den Gang var paakrævet, og at man senere kom ind paa, naar Loven skal fornyes, at ændre enkelte Bestemmelser i den bestaaende Lov.

Lillelund: Jeg skal blot til Ordføreren bemærke, at det er ikke min Mening, at Byggegrundene skal være over $\frac{1}{2}$ ha, men det er min Mening — og den fastholder jeg stadig —, at det er urimeligt, at Lovgivningsmagten bestemmer, at de ikke maa være over $\frac{1}{2}$ ha, medmindre Landbrugsministeren dispenserer. Naar